

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/199/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214215167
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Czafiková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4214215167.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Czafikovou v právnej veci navrhovateľky: C. O. Q., L.. XX.XX.XXXX, J. C. Č.. XXX, práv. zast.: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Podzámska 32, Nové Zámky, proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (povinný na výživné): V. I. O. Q., L.. XX.XX.XXXX, J. C. XXX, občan Španielskeho kráľovstva, práv. zast.: Dr. Mária Lubuškiová, advokátka so sídlom Pohraničná 889/1, Komárno, o určenie manželského výživného takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o povinnosti povinného na výživné platiť manželské výživné vo výške 500,00 eur z a s t a v u j e .

Povinný na výživné je povinný zaplatiť navrhovateľke manželské výživné v sume 250,00 eur mesačne od 01.10.2014 do 02.11.2014.

Zaostalé výživné za obdobie od 01.10.2014 do 02.11.2014 vo výške 266,16 eur súd ukladá povinnému na výživné zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 12.08.2014 podala navrhovateľka na súd návrh, ktorým sa domáhala určenia manželského výživného. V návrhu uviedla, že manželstvo s povinným na výživné uzavrela dňa XX.XX.XXXX pred Obecným úradom C.. Dňa 13.06.2014 jej povinný na výživné ešte ako jej manžel oznámil, že odchádza zo spoločnej domácnosti, lebo sa rozhodol žiť D. I. Š., teda C.R. L. C. J.. Navrhovateľka zostala v spoločnom rodinnom dome v C. s ich maloletým dieťaťom D. a plnoletou dcérou. Povinný na výživné poukázal na staršiu dcéru sumu 150,00 eur ako výživné za minulý mesiac (pozn. súdu: za mesiac júl 2014) a na maloletého syna poslal navrhovateľke výživné 230,00 eur. Okrem toho povinný na výživné platí už len tzv. režijné náklady spojené s bývaním v ich spoločnom rodinnom dome v C.. Predtým povinný na výživné prispieval na spoločnú domácnosť sumou 230,00 eur a platil režijné náklady spojené s bývaním. Finančné prostriedky na domácnosť nestačili na to, aby navrhovateľka z týchto peňazí financovala svoje ďalšie potreby, či už nákup šiat, liekov, kozmetických prípravkov, obuvi a pod. Napriek tomu, že navrhovateľka je nemocná a je alergická na peľ a rastliny, ktoré produkujú túto látku, musela si privyrábať tým, že pestovala papriku a paradajky vo fólii a v záhrade. Takto si navrhovateľka v letných mesiacoch predajom týchto produktov niečo málo zarobila. Navrhovateľka je síce vedená ako zamestnankyňa u povinného na výživné a formálne jej vykazuje ako zárobok mzdu blízku minimálnej mzdy, avšak čistú mzdu nikdy od neho neobdržala a ani nikdy v tomto smere nepodpísala žiadne doklady, napr. výplatnú pásku. Povinný na výživné podniká ako živnostník pod obchodným menom V. I. O. Q. -

A. I. a pod obchodným menom V. I. O. Q. - J. A. I. a je aj konateľom spoločnosti I..O.. & S. D..O..M.. Navrhovateľka nemá presný prehľad o výške finančných prostriedkov, ktoré povinný na výživné zarába, má však za to, že ide o tisícky eur mesačne. Naproti tomu navrhovateľka iný ako už uvedený príjem nemá, od matky si musela požičať sumu 2.000,- eur. Na to, aby sa životná úroveň navrhovateľky priblížila k životnej úrovni povinného na výživné aspoň minimálne, ale aby na druhej strane mala navrhovateľka pokryté svoje životné potreby, považuje za primerané, aby jej povinný na výživné prispieval výživným v sume 1.000,00 eur mesačne. K návrhu navrhovateľka pripojila sobášny list, výpis z obchodného registra na spoločnosť I..O.. & S. D..O..M.., živnostenské listy povinného na výživné, lekárske správy, mzdové listy za 1. a 2. polrok 2013.

2. Povinný na výživné sa k návrhu vyjadril vo svojom podaní doručenom súdu dňa 24.11.2014, v ktorom uviedol, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 10P/10/2014-63, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.11.2014, preto ak má súd rozhodnúť o nároku na určenie vyživovacej povinnosti podľa § 71 Zákona o rodine, potom možno výživné priznať len za obdobie od 12.08.2014 (deň podania návrhu) do 03.11.2014 (tento dátum bol podaním doručeným súdu dňa 27.11.2014 opravený na dátum 02.11.2014). Povinný na výživné ďalej udáva, že jeho odchod zo spoločnej domácnosti dňa 13.06.2014 bolo v skutočnosti iba vyústenie vzájomných nezhôd medzi účastníkmi konania, pred odchodom však povinný na výživné poukázal na účet navrhovateľky dňa 10.06.2014 sumu 460,00 eur a dňa 23.06.2014 sumu 230,00 eur, okrem toho od okamihu odchodu zo spoločnej domácnosti prispieval na výživu mal. D. sumou 230,00 eur a na účet plnoletej dcéry i napriek tomu, že je schopná sa sama živiť, sumou 150,00 eur za mesiace júl, august aj september. I napriek odchodu povinného na výživné zo spoločnej domácnosti z domu č. XXX E. C. platil všetky výdavky súvisiace s bývaním ako aj ostatné režijné náklady až do konca mesiaca september 2014. Navrhovateľka je vyše 10 rokov pestovateľkou ovocia, zeleniny a kvetín, je riadne evidovaná na Obecnom úrade E. C., predáva na trhovisku E. T., kde prenajíma 6 stolov a v L. X., kde prenajíma 1 1 stola. Na trhy chodí pravidelne v stredu a v sobotu, vypomáha jej dcéra, rodinní príslušníci a aj brigádnic. Navrhovateľka bola u povinného na výživné riadne zamestnaná, platil jej mzdu, ktorú jej pravidelne mesačne vyplácal k jej rukám, avšak navrhovateľka mu podpis vždy odoprela. Po jeho odchode dňa 13.06.2014 navrhovateľke až do skončenia výpovednej lehoty posielal mzdu už len na účet. Povinný na výživné má za to, že navrhovateľkou uvádzaný zlý zdravotný stav a predložené dôkazy nepreukazujú závažné ochorenie, ktoré by navrhovateľke bránilo vo výkone pestovateľskej a predajnej činnosti na trhoviskách. Povinný na výživné vyjadril aj pochybnosť nad tvrdením navrhovateľky, že si požičala od svojej matky 2.000,00 eur, keďže podľa povinného na výživné matka navrhovateľky nikdy takýmto obnosom nedisponovala, je dôchodkyňou a jej jediným príjmom je len starobný dôchodok. Povinný na výživné ďalej poukázal na správanie sa navrhovateľky voči nemu, ktoré považuje za v rozpore s dobrými mravmi. Povinný na výživné ako cudzinec a aj ako podnikateľ mal evidovanú adresu podnikania a trvalého bydliska C. Č.. XXX. Navrhovateľka mu bez jeho vedomia dňa 14.07.2014 zrušila trvalý pobyt na adrese C. Č.. XXX, hoci vedela, že uvedené mu spôsobí problémy a značné výdavky. Povinný na výživné sa o tomto konaní navrhovateľky, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, dozvedel až doručenou listovou zásielkou Obce C., musel si vyžiadať doklad o vlastníctve na rodinný dom č. XXX E. C. a musel vycestovať do L. X. na cudzineckú políciu a požiadať o vydanie nového pobytového preukazu občana EU. Za konanie navrhovateľky v rozpore s dobrými mravmi považuje ďalej odporca aj navrhovateľkine priesťahy v konaní o rozvod. Povinný na výživné má za to, že si vyživovaciu povinnosť voči manželke plnil dobrovoľne riadne a včas podľa svojich schopností a možností, preto navrhuje, aby súd návrh na určenie výživného zamietol. K vyjadreniu priložil daňové priznanie za rok 2013, rozsudok Okresného súdu Komárno o rozvode č.k. 10P/10/2014-63 a ďalšie písomnosti z tohto spisu, výpisy z účtu v banke a návrh na zrušenie trvalého pobytu. Na výzvu súdu povinný na výživné dňa 09.04.2015 predložil aj daňové priznanie za rok 2014.

3. Na pojednávaní dňa 16.11.2016 navrhovateľka s poukazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/277/2014, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť povinného na výživné na maloletého syna v sume 500,00 eur, z toho 250,00 eur k rukám matky a 250,00 eur na tvorbu úspor, zobrala svoj návrh v rozsahu 500,00 eur mesačne späť a v tejto časti navrhla konanie zastaviť. Právna zástupkyňa povinného na výživné uviedla, že povinný na výživné si až do konca septembra dobrovoľne plnil svoju vyživovaciu povinnosť prispievaním na náklady domácnosti navrhovateľky v sume 257,82 eur mesačne, čo bolo dokázané v konaní Okresného súdu Komárno 12P/277/2014, preto je toho názoru, že navrhovateľke prináleží manželské výživné iba za mesiac október 2014 a za dva dni v novembri 2014 a navrhuje ho určiť vo výške 200,00 eur mesačne.

4. Navrhovateľka na pojednávaní dňa 06.03.2017 poukazovala na rôzne výdavky povinného na výživné uskutočnené po opustení spoločnej domácnosti, ako aj na skutočnosť, že okrem deklarovaných príjmov má aj iné príjmy. Povinný na výživné tvrdil, že navrhovateľku nikdy nenechával bez finančných prostriedkov, naopak predtým ako odišiel jej daroval jedno z firemných áut.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, s listinnými dôkazmi, a to najmä so sobášnym listom, výpisom z obchodného registra, živnostenskými listami, lekáarskymi správami, mzdovými listami, daňovým priznaním za rok 2013, rozsudkom OS KN sp. zn. 10P/10/2014-63 z 27.10.2014, výpismi z bankových účtov, návrhom na zrušenie trvalého pobytu, daňovým priznaním za rok 2014, oznámeniami spoločnosti J. L. X. D..O..M., oznámením príspevkovej organizácie Q. D., rozsudkom OS KN sp.zn. 12P/277/2014-177 zo dňa 27.10.2015, rozsudkom KS v Nitre sp.zn. 8CoP/32/2016-288 zo dňa 30.6.2016, faktúrami SPP, rozhodnutím Mesta L. X., zápočtovým listom, fotografickou dokumentáciou, predžalobnou výzvou, správou SPP, a.s., pripojenými spismi OS KN sp. zn. 10P/10/2014, 12P/277/2014 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

6. Rozsudkom Okresného súdu Komárno 10P/10/2014 zo dňa 27.10.2014 súd rozviedol manželstvo účastníkov konania a schválil dohodu rodičov o výkone rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu a to tak, že otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa vo výške 500 eur mesačne, z toho 250 eur k rukám matky a 250 eur na tvorbu úspor. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.11.2017. V čase tohto rozhodnutia mal povinný na výživné čistý mesačný príjem 1000-1500 eur a navrhovateľka bola zamestnaná u manžela ako predavačka so zárobkom 300 eur mesačne a mala vedľajší príjem z pestovania jahôd a zeleniny vo výške 200 eur. Rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 12P/277/2014-177 bola určená vyživovacia povinnosť povinného na výživné k jeho maloletému synovi v období od 22.09.2014 do 02.11.2014 vo výške 250 eur titulom bežného výživného a 250 eur titulom tvorby úspor. Súd pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal z čistého príjmu navrhovateľky 500,00 eur mesačne a z čistého príjmu povinného na výživné vo výške 1.000 - 1.500 eur mesačne. Navrhovateľka žiada o určenie manželského výživného z dôvodu, že povinný na výživné dňa 13.06.2014 opustil spoločnú domácnosť, po odchode jej na výživu neprispieval, čím sa jej životná úroveň znížila. Navrhovateľka bola v spornom období zamestnaná u povinného na výživné s príjmom 300,00 eur v čistom, venovala sa však aj pestovaniu papriky a paradajky, z čoho si privyrobita podľa zistení súdu v konaní Okresného súdu Komárno sp. zn. 10P/10/2014 a 12P/277/2014 približne 200,00 eur mesačne. Jej celkový mesačný príjem teda v rozhodnom období predstavoval sumu 500,00 eur. Okrem toho navrhovateľka dopestovala 60.000 chryzantém, z ktorých predaja získala 1.200,00 eur. Povinný na výživné v spornom období podnikal, jeho mesačný čistý príjem predstavoval sumu 1.000 - 1.500 eur, čo bolo dokázané aj v konaní Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/277/2014. Povinný na výživné v spornom období platil na výživu maloletého dieťa sumu 500,00 eur, z toho na bežné výživné 250,00 eur a na výživné titulom tvorby úspor 250,00 eur. Odôvodnené výdavky na dieťa boli pritom v spornom období vyčíslené na 150,00 eur. Ďalej platil povinný na výživné až do septembra aj výživné na plnoleté dieťa vo výške 150,00 eur. Keďže povinný na výživné opustil spoločnú domácnosť, ktorú viedol s navrhovateľkou, musel si riešiť aj bytovú otázku, išiel bývať do podnájmu, za ktorý mesačne platil 500,00 eur. Zároveň bolo preukázané, že povinný až do konca septembra 2014 hradil navrhovateľke výdavky na bývanie v rozsahu 257,82 eur, čo vyplýva aj zo spisu Okresného súdu Komárno 12P/277/2014.

7. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

8. Podľa § 71 ods. 2 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

9. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

10. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

11. Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimsporový poriadok (ďalej len „CMP“) navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

12. Podľa § 29 ods. 2 CMP súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

13. Podľa § 29 ods. 1 CMP súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

14. Dňa 16.11.2016 zobrala navrhovateľka svoj návrh v časti o určenie manželského výživného v sume 500,00 eur mesačne späť. Súd vzhľadom na súhlas povinného na výživné so späťvzatím návrhu v tejto časti konanie zastavil.

15. Ustanovenie § 71 ods. 1 zákona o rodine upravuje vzájomnú vyživovaciu povinnosť manželov. Táto vzniká momentom uzavretia manželstva a zaniká jeho zánikom, alebo zrušením. Počas trvania manželstva sa nedá vylúčiť ani obmedziť. Zo zákona vyplýva predpoklad, že manželia plnia svoju vzájomnú vyživovaciu povinnosť dobrovoľne. Súd do tohto vzťahu vstupuje len na návrh jedného z manželov. Rozsah vyživovacej povinnosti je daný požiadavkou, aby manželia mali v zásade rovnakú životnú úroveň. Jediným kritériom však nie je len príjem povinného manžela, skúmajú sa aj odôvodnené potreby oprávneného manžela a prihlada sa aj na starostlivosť o domácnosť. Zákon pritom nestanovuje, že musí ísť o spoločnú domácnosť. V prípade, že manželia spolu nežijú, je manželské výživné spôsobom ochrany toho manžela (manželky), ktorého životná úroveň je nižšia. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je možné aj v prípadoch, keď sú napríklad obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť si svoje osobné potreby, v dôsledku oddeleného hospodárenia však vznikol rozdiel v ich životnej úrovni. Pokiaľ ide o rozsah vyživovacej povinnosti, výživné na manželku (manžela) sa týka osobných potrieb: stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia a prípadne aj iných potrieb.

16. Súd sa pri rozhodovaní zaoberal v prvom rade námietkou povinného na výživné, že navrhovateľka sa voči nemu dopustila správania, ktoré je potrebné považovať za správanie proti dobrým mravom, ktoré spočívalo v tom, že bez jeho vedomia ho ako cudzinca odhlásila z adresy trvalého pobytu, hoci vedela, že ako cudzinec bude mať z uvedeného problém, pričom povinný na výživné sa o tom dozvedel až doporučenou zásielkou z Obecného úradu C., musel vyhľadať cudzineckú políciu a vybaviť si nové osobné doklady. Súd k uvedenému konštatuje, že takéto správanie navrhovateľky nepovažoval za rozporné s dobrými mravmi, keďže výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, z ktorej navrhovateľka povinného na výživné odhlásila bola navrhovateľka, povinný na výživné sa na predmetnej adrese nezdržoval, preto navrhovateľke nič nebránilo, aby povinného na výživné z predmetnej adresy odhlásila.

17. Následne sa súd zaoberal samotným skúmaním splnenia podmienok na priznanie manželského výživného, pričom sa zameril na porovnanie ich životnej úrovne. Rozhodným obdobím pre priznanie manželského výživného bolo obdobie od 12.08.2014 (deň podania návrhu) do 02.11.2014 (deň predchádzajúci právoplatnosti rozhodnutia o rozvođe). Majetkové pomery účastníkov konania v tomto období boli už predmetom skúmania súdu v konaní vedenom pred Okresným súdom Komárno pod sp.zn. 10P/10/2014 a 12P/277/2014. Keďže dokazovaním vykonaným v tomto konaní neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by vyvracali zistenia súdu v týchto konaniach, súd z týchto zistení vychádzal. Z rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 12P/277/2014-177 zo dňa 27.10.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 8CoP/32/2016-288, vyplýva, že navrhovateľka bola zamestnaná u manžela ako predavačka so zárobkom 300,- eur mesačne a mala vedľajší príjem z pestovania jahôd a zeleniny vo výške 200,- eur. Povinný na výživné bol počas sporného obdobia zaviazaný platiť na výživu maloletého dieťaťa výživné vo výške 500,- eur mesačne (250,- eur ako bežné výživné a 250,- eur titulom tvorby úspor). Zároveň v spornom období až do konca septembra 2014 hradil režijné náklady na ich spoločný rodinný dom, v ktorom v spornom období bývala navrhovateľka, pričom tieto náklady

celkovo predstavovali sumu 257,85 eur mesačne. Navrhovateľka mala v spornom období vo fóliovníku zasadené paradajky a papriky, paradajky jej však uhoreli a mala zasadených aj 60.000 chryzantém, z ktorých predaja získala 1.200,- eur. Navrhovateľka chodila na trhovisko 2 krát týždenne v stredu a v sobotu. Povinný na výživné v spornom období dosahoval príjem 1.000 - 1.500 eur. V spornom období vykonával podnikateľskú činnosť a to jednak prostredníctvom spoločnosti I.. O.. & S. D..O..M., ktorej je spoločníkom a konateľom a jednak na základe živnostenského oprávnenia. Z daňového priznania povinného na výživné ako živnostníka za rok 2014 vyplýva, že jeho príjmy boli 68.934,50 eur, výdavky 68.123,76 eur a základ dane 810,74 eur. Z daňového priznania spoločnosti I.. O.. & S. D..O..M. za rok 2014 vyplýva, že výnosy spoločnosti bolo 880.039,99 eur, náklady 877.015,62 eur a výsledok hospodárenia pred zdanením 3.0247,37 eur. Keďže povinný na výživné dňa 13.06.2014 opustil spoločnú domácnosť, bol nútený riešiť si vlastnú bytovú otázku, čo v spornom období vyriešil bývaním v podnájme s výškou podnájmu 500,00 eur mesačne. Z uvedeného teda súd vyhodnotil, že povinný na výživné z príjmu 1.000 - 1.500 eur mesačne uhradil v mesiacoch august a september 500 eur na podnájom, 500 na výživné na maloleté dieťa, 150 eur na výživné na plnoleté dieťa a 257,82 eur na úhradu režijných výdavkov na bývanie v rodinnom dome C. XXX. Z najvyššieho možného deklarovaného príjmu 1.500 eur mu teda po odpočítaní týchto výdavkov zostalo 92,16 eur. Navrhovateľka v období mesiacov august a september dosahovala čistý mesačný príjem 500,00 eur, z ktorého nebola povinná uhrádzať ani náklady na domácnosť a ani podieľať sa na výživnom na maloleté dieťa, keďže povinný na výživu maloletého platil bežné výživné 250,00 eur (okrem toho titulom tvorby úspor 250,00 eur), pričom v konaní Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/277/2014 boli odôvodnené potreby dieťa vyčíslené sumou 150,00 eur, teda všetky jeho odôvodnené potreby boli plne pokryté výživným od povinného. Preto súd dospel k záveru, že za obdobie od 12.08.2014 do 30.09.2014 nebola životná úroveň povinného manžela vyššia ako životná úroveň navrhovateľky, preto za toto obdobie manželské výživné v prospech navrhovateľky neurčil. V období od 01.10.2014 do 02.11.2014 sa situácia zmenila v tom, že povinný na výživné prestal platiť náklady na bývanie v rodinnom dome v C. XXX, čím sa o túto sumu zvýšil jeho príjem a naopak príjem navrhovateľky sa o túto sumu znížil, keďže náklady na bývanie musela znášať sama. Povinný na výživné v tomto období neplatil už ani výživné na plnoleté dieťa vo výške 150,00 eur, takže aj o túto sumu sa jeho čistý mesačný príjem zvýšil. Vychádzajúc z čistého mesačného príjmu povinného na výživné vo výške 1.500 eur mu teda po zaplatení nájomného a výživného na maloleté dieťa zostala suma 500 eur. Navrhovateľke po uhradení nákladov na bývanie zostala suma 242,18 eur. Porovnaním týchto súm dospel súd k záveru, že v období od 01.10.2014 do 02.11.2014 nemožno konštatovať, že životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká, keď je zrejme, že na strane povinného na výživné bola nepochybne lepšia. Súd preto za toto obdobie určil povinnosť povinného na výživné platiť manželské výživné na navrhovateľku vo výške 250,00 eur mesačne (zodpovedajúcu približne nákladom na bývanie). Súd však zároveň považuje za nevyhnutné konštatovať, že nie je vylúčené, že reálny čistý príjem povinného na výživné mohol byť a zrejme aj bol v spornom období vyšší ako deklarovaný, toto sa však v konaní jednoznačne nepodarilo preukázať, avšak je nutné poukázať aj na to, že ani deklarovaný príjem navrhovateľky nemusí presne zodpovedať jej reálnym príjmom, keďže je dosť ťažko uveriteľné, že by navrhovateľka vypestovaných 60.000 chryzantém predala na trhu len za cenu 1.200 eur, čo by predstavovalo cenu 0,02 eur za kus, čo podľa názoru súdu celkom jasne nezodpovedá bežnej trhovej cene.

18. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd v záujme zachovania v zásade rovnakej životnej úrovne manželov počas trvania manželstva určil povinnosť povinného na výživné platiť navrhovateľke manželské výživné v období od 01.10.2014 do 02.11.2014 vo výške 250 eur mesačne. Vo zvyšku súd návrh ako nedôvodný zamietol. Zročné výživné vo výške 266,66 eur súd vypočítal ako 250 eur za celý mesiac október a 16,66 eur za dva dni v mesiaci november (250 eur / 30 dní x 2 dni) a povinnému na výživné uložil zaplatiť dlžnú sumu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

19. Keďže v danom prípade išlo o konanie vo veciach výživného plnoletých osôb podľa § 154 a nasl. zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na rozhodovanie o trovách konania sa použijú ustanovenia § 52 a nasl. CMP. Vzhľadom na to, že súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by s ohľadom na okolnosti prípadu bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov, súd o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podanie je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. (§ 62 ods. 2 CMP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (376 ods. 1 CMP).